

Uovnrrensstemmelse mellem dette høje Ting og det andet høje Ting. Men jeg betragter alle disse Spørgsmaal som meget smaa Spørgsmaal, der efter mit Skøn ikke burde foranledige Strid om Finanslovforslaget. Det følger af sig selv, at naar vi sidde i Udvalg, enten det er Finansudvalget eller et andet Udvalg, maa vi, naar der skal opnaas Overenskomst, snart paa et Spørgsmaal snart paa et andet, se bort fra vor personlige Opfattelse for at opnaa Forstaaelse. Det har jeg gjort i dette Tilfælde, det antager jeg, ethvert Medlem gør, naar vi forhandle store, vigtige Spørgsmaal i Udvalg eller i Tinget. Jeg vil derfor ikke tilbageholde, at den af mig fremhævede Udtalelse i det andet Tings Betænkning er af den Art, at det kan komme til at betyde det første Skridt til en fremtidig Finanslovkonflikt, og et saadant Skridt vil jeg ikke være med til.

Da ingen yderligere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Eneste Ændringsforslag af *Udvalget* (se Tillæg B.)
vedtoges uden Afstemning.

Lovforslaget (se Tillæg C.) saaledes ændret,
vedtoges enstemmig med 80 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu paa ny blive tilstillet Landstingets Formand.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om de den farmaceutiske Lærestalt vedkommende Lønningsforhold.

(Første Behandling se Tidenden, Sp. 813. Udvalgets Betænkning Tillæg B. Sp. 1601).

Uden for Betænkningen var intet Ændringsforslag stillet.

Lovforslagets Paragraffer med de dertil hørende Ændringsforslag, stilledes til Forhandling under et.

Ordføreren (Ottosen): Jeg skal ganske kort gøre Rede for det Par Ændringer, som Udvalget tillader sig at foreslaa det høje

Ting, og om hvilke der er opnaaet Enighed med den højtærede Minister. Som ærede Medlemmer ville huske fra Forslagets Forelæggelse, var det Tanken, at der skulde være 4 fast ansatte Lærere ved Anstalten, og disse Lærerpladser skulde være knyttede til bestemte Fag. Udvalget har ment, og deri opnaaet Tilslutning af den højtærede Minister, at det ikke er rigtigt at binde Anstaltens Bestyrelse i saa Henseende. Det kunde være rigtigt ved paakommende Embedsledighed, at det stod frit for Ministeren og Anstaltens Ledelse, at kunne knytte de faste Lærerstillinger maaske til andre Fag, maaske til nogle af dem, hvor der undervises af de mere løst til Anstalten knyttede Docenter. Den anden Ændring i § 1 har den Betydning, at det bliver Embedsstillingen, der medfører Benævnelsen „Professor“, ikke som nu, at „Professor“ skulde være en Titel, der kunde tildeles vedkommende, eller som man kunde unnlade at tildele. Vi mene dermed at være i Overensstemmelse med den nyere Lovgivnings Aand og dette Tings Ønske. — Af finansiel Betydning er kun en lille Ændring til § 2, som motiveres i Betænkningen. Det er til Docenten i Fysik; han har faaet et betydeligt større Arbejde end hidtil, og derfor foreslaa vi, at han faar 500 Kr. mere om Aaret. Men da vi ikke gerne ville indstille et Lovforslag, som nødvendig medfører en større Udgift, end Ministeren har foreslaaet, er det os en Glæde at kunne henvise til, at den til § 3 foreslaaede Ændring med Hensyn til Inspektørens Lønning vil bøde paa den Merudgift, som vil være Følgen af Ændringen til § 2, ganske vist ikke i Øjeblikket bøde paa den, men i Aarenes Løb. Og desuagtet vil jo den foreslaaede Forhøjelse af Inspektørens Løn sikkert være tilstrækkelig. At en Mand paa en Gang stiger fra 1,000 til 2,200 Kr., er en saa væsentlig Lønningsforbedring, at det ikke kan forringe Lovens Værdi for ham. Med disse faa Ord skal jeg tillade mig at anbefale Ændringerne til det høje Tings Velvillie.

Benzon: Jeg vil bringe Udvalget og Ministeren en Tak for det velvillige Hensyn til de Par Bemærkninger, jeg gjorde, da Loven fremsattes, og som have fundet deres Udtryk i den ændrede Affattelse af § 1. Jeg billiger ganske, at der er bevilget 500 Kr. mere til Docenten i Fysik og ligeledes de øvrige Ændringer, der ere skete i Loven. Nu vil jeg dog føje den